

er stadig væk det, der er regeringens mål, og det er bl.a. noget af det, der er årsagen til, at vi åbner så mange nye pladser i år, for køen skal ned.

Som sagt sidder vi lige nu og vurderer, om det antal pladser, som er ganske stort, er stort nok til at tage presset, og hvis det ikke er stort nok, har jeg tilkendegivet, både over for Politiken og så sandelig også over for vores forligspartner, Dansk Folkeparti, må vi løse problemet ad anden vej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Selv om spørgetimen er ved at være omme, giver vi to spørgsmål til fru Lissa Mathiasen.

Spm. nr. US 78

Lissa Mathiasen (S):

Det er også vedrørende kriminalforsorgen. Jeg synes, det er glædeligt i dag, at ministeren for en gangs skyld tager ansvaret for den periode, ministeren har været justitsminister, også i forhold til kriminalforsorgen.

Det, jeg godt vil stille spørgsmål om, er, om ministeren er enig i, at der er en klar sammenhæng mellem misbrugsproblemer og kriminalitet. Det har vi set i rusmiddelredegørelsen, og jeg håber, at ministeren er enig i, at der er en meget klar årsagssammenhæng mellem det at være misbruger og begå kriminalitet.

Set i den sammenhæng vil jeg godt spørge, hvordan ministeren selv mener, der er en sammenhæng mellem, at man siger, at man nu vil gøre en indsats for at begrænse misbruget – ja, ministeren siger endda er garanten for, at der ikke kommer stoffer i vores fængsler – og at der ikke skal begås ny kriminalitet, når vi lukker vores kriminelle indsatte ud igen. Hvordan vil ministeren forhindre, at de ikke går ud og laver ny kriminalitet, når der ikke er en behandlingsgaranti med inde i billedet?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er meget enig med fru Lissa Mathiasen i, at en af de væsentligste årsager til, at der er mange mennesker, der sidder i landets fængsler, er, at de har et misbrugsproblem, og den eneste måde, hvorpå de kan finansiere det misbrug, er ved at begå kriminalitet.

Derfor er jeg også enig med fru Lissa Mathiasen i, at den ene del af det, nemlig at give perso-

ner en mulighed for dels at blive motiveret til at gå i behandling, dels efterfølgende gå i behandling, er helt afgørende, så man er ude af ens misbrug den dag, hvor man bliver løsladt, så man kan leve en kriminalitetsfri tilværelse. Det er den ene del af det.

Men jeg synes sandelig, at det hænger meget nøje sammen med det lovforslag, som snart vil blive fremsat, og som også går på at mindske udbuddet af narko i fængslerne. Jeg håber ikke, at jeg har afgivet nogen garantier. Jeg ser meget gerne, at det narko, der er til rådighed, bliver begrænset mest muligt, og der er en lang række foranstaltninger, som man kan træffe, f.eks. opsætning af hegn og have flere narkohunde, som er en del af flerårsaftalen.

Jeg mener, at de to ting må følges ad, altså begrænse udbuddet af narko, men så sandelig også begrænse efterspørgslen ved at give behandlingstilbud.

Fru Lissa Mathiasen ved jo godt, at man i den forligskreds, der har forhandlet satspulje, er blevet enig om at afsætte de midler, der nu er afsat på behandlingssiden. Der har været fuld enighed om, at man så måtte vurdere, om der er behov for yderligere midler i årene, der kommer. Her er jeg da glad for, hvis Socialdemokratiet allerede nu tilkendegiver, at de også er indstillet på at give flere midler, hvis det er det, der er behov for.

Kl. 14.05

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes ikke rigtigt, at jeg får et svar fra ministeren.

Man spiller ud med – det deler vi i øvrigt i Socialdemokratiet – at man gerne ser mindre narko i vores fængsler, og så siger ministeren, at det selvfølgelig skal følges op af behandlingstilbud.

Så vil jeg godt spørge: Vi har omkring 3.800 indsatte i vores fængsler. Rusmiddelredegørelsen siger, at godt halvdelen er misbrugere af den ene eller den anden slags – erkendt, de er selvfølgelig ikke alle sammen på stoffer, men en stor part er stofmisbrugere. Hvordan harmonerer det med, at ministeren var ude at sige, at der kommer 45 nye behandlingspladser? Det er 45 behandlingspladser set i forhold til, at vi måske har 1.500-2.000 stofmisbrugere. Hvordan skal man så kunne give et behandlingstilbud?

Det her er at lade de ansatte blive gidsler, for vi får en rå tone, en hård tone, og det er at give borgerne en utryghed og en begrænsning i borgernes retssikkerhed, da de vil se, at flere og fle-